

[Skrunsager Skau]

givet SF's ændringsforslag, og det kommer der ingen mad på bordet af, det kommer der ingen produktion ud af. Erfaringerne fra dette socialistiske system, som for øvrigt Gorbatjov tager afstand fra, kan vi opleve i vore nabolande mod sydøst og øst, hvis vi skynder os.

SF foreslår en ekstrabeskatning på knap 10 mia. kr., som skal hentes fra den aktive del af befolkningen, fra vore virksomheder, fra landbrug, fra de små erhvervsdrivende m.v. og selvfølgelig også fra den øvrige aktive del af befolkningen. Det vil betyde flere arbejdsløse, det vil betyde flere virksomhedslukninger. Jeg ved ikke, om det er et udtryk for, at SF's vælgere udgør den passive del af vort samfund og ikke den aktive del. Det vil jeg nødig tro.

SF foreslår endvidere, ligesom sidste år, at der skal skæres 1,4 mia. kr. – ca. 10 pct. – af forsvarsbudgettet, vel vidende at vi har indgået et 3-årigt forsvarsforlig. De penge er jo ikke til rådighed. De penge kan vi ikke bruge. Vedrørende forsvaret tonede SF tidligere rent flag ved at foreslå en fuldstændig ophævelse af forsvarskontoen, som hr. Jes Lunde også har understreget i dag, og det er jo rene ord.

Derimod foreslår SF fortsat en fuldstændig fjernelse af udgiftsposterne til EF. Det er forbavsende. Det forbyrder os ganske kraftigt efter de ændrede signaler, som SF har udsendt det sidste års tid. Det ser faktisk ikke ud til, at den finanspolitiske ordfører har talt med den markedspolitiske ordfører om den sag.

Socialdemokratiet har på den anden side holdt sig til kun 18 ændringsforslag, der alle er udgiftskrævende. Der er ikke et eneste indtægtsforslag. Udmøntningen vil øge de skattefinansierede udgifter med ca. 2,5 mia. kr., og her til skal så lægges de udgiftskrævende forslag fra SF, som Socialdemokratiet sandsynligvis vil stemme for.

Det er uanstændigt, at Socialdemokratiet på den måde prøver at bilde befolkningen ind, at der er råd til nye udgifter uden dækning, en ny og kraftig svækkelse af vor finanspolitik. Det er som at invitere til fest uden at betale regningen. Det har vi nok erfaring for, for vi sidder jo stadig væk, hr. Henning Rasmussen, med regningen fra festen før 1983.

Socialdemokratiets ændringsforslag er ikke fremtidsorienterede og vil alene øge udgifterne til overførsler og til institutioner. Det er passive forslag. Det, vi mangler, er derimod aktive for-

slag, der kan forbedre vor konkurrenceevne og sætte gang i erhvervslivet og i hver enkelt af os.

De socialdemokratiske forslag er buldrende tomme. Socialdemokratiet foreslår at anvende 200 mio. kr. til den såkaldte dynamiske erhvervs politik som skitseret i »Gang i 90'erne«.

I Venstre er vi fuldt ud klar over, at erhvervslivet skal have en hånds rækning, ingen tvivl om det, men vi må være klar over, at det bedst sker gennem en nedsættelse af erhvervsbeskatningen og af erhvervslivets omkostninger generelt og ikke ved store, politisk styrede, offentlige tilskudsordninger. Derfor stemmer Venstre imod Socialdemokratiets ændringsforslag.

I Socialdemokratiets forslag, som er indeholdt i »Gang i 90'erne«, foreslår Socialdemokratiet en reduktion af selskabsskatterne helt ned til 36 pct., og så hører vi, at ikke engang Socialdemokratiet stemmer for en reduktion af erhvervsskatten.

Det er ganske uforståeligt, også efter det, vi nu hører, at man vil sikre, at den endelige vedtagelse bliver udsat til senere.

Som indledningsvis nævnt er Venstre tilfreds med finansloven for 1990. Ikke mindst ser vi positivt på, at det har været muligt for regeringen at opnå flertal for budgetforbedringerne på 11 mia. kr., og at den uspecificerede budgetregulering nu er helt nede på 600–700 mio. kr.

Vi er tilfredse med det, finanslovsforslaget samt de foreliggende ændringsforslag vil resultere i, nemlig at selskabsskatten bliver nedsat fra 50 pct. til 40 pct., en række afgifter på grænsefølsomme varer nedsættes eller fjernes helt, vi får øget bruger- eller egenbetaling på nogle områder, og vi fortsætter privatiseringen, men selvfølgelig også med at vi får nedstemt alle SF's ændringsforslag og også alle de forslag, som Socialdemokratiet har stillet. Det er forslag, der ville have medført nye huller i finansloven og en stærkt svækket økonomisk politik, der ganske klart ville øge betalingsbalanceunderskuddet.

Venstre giver sin fulde støtte til den børnepakke, som vi får vedtaget. Det er mennesket frem for systemet, eller man skulle vel sige mennesket frem for institutionerne.

Venstre er betænkelig ved opgivelse af rentefgiften, men det kan jo ikke være anderledes efter de politiske angreb, der har været på den. Der er ingen tvivl om, at rentefgiften var udformet på en måde, der gjorde den rent administrativt besværlig.